

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення окремих положень частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
20 жовтня 2016 року
№ 69-у/2016

Справа № 2-42/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення окремих положень частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Національний банк України звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення окремих положень частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до яких „порука припиняється після закінчення строку, встановленого в договорі поруки. У разі, якщо такий строк не встановлено, порука припиняється, якщо кредитор протягом шести місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання не пред'явить вимоги до поручителя. Якщо строк основного зобов'язання не встановлений або встановлений моментом пред'явлення вимоги, порука припиняється, якщо кредитор не пред'явить позову до поручителя протягом одного року від дня укладення договору поруки“.

Автор клопотання ставить питання як слід розуміти словосполучення „пред'явлення вимоги“, зазначене у третьому реченні частини четвертої статті 559 Кодексу, як пред'явлення письмової вимоги до поручителя про погашення боргу чи як пред'явлення безпосереднього позову до суду з вимогою до поручителя про погашення боргу.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 жовтня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі статті 150 Конституції України, виходить з такого.

Відповідно до статті 150 Конституції України у редакції, чинній до 30 вересня 2016 року, до повноважень Конституційного Суду України належало вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України,

актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, який набув чинності 30 вересня 2016 року, внесено зміни до Конституції України, зокрема до її статті 150, якою визначені повноваження Конституційного Суду України.

Так, згідно зі статтею 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, офіційне тлумачення Конституції України та здійснення інших повноважень, передбачених Конституцією України.

Відповідно до внесених змін до Конституції України офіційне тлумачення законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення окремих положень частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України у зв'язку з тим, що відповідно до статті 150 Конституції

України офіційне тлумачення законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ